

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 în cauza penală în privința lui

Cozma Ion Mihail, născut la 07 mai 1984, originar și domiciliat în r-nul Nisporeni, s. Boldurești;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.05.2012 – 24.09.2012 (prima instanță)
2. 13.11.2012 – 20.03.2013 (instanța de apel)
3. 04.06.2013 – 10.07.2013 (recurs ordinar)

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 septembrie 2012, **Cozma Ion Mihail** a fost condamnat:

- în baza art. 264 alin.(3) lit. b), cu aplicarea art. 79 Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni;

- în baza art. 266 Cod penal – 1 (un) an închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an 6 (șase) luni.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, **Cozma Ion Mihail**, la data de 23 februarie 2012, în jurul orelor 20:40, conducând automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î SD KI 888, se deplasa pe bd.

Dacia, mun. Chișinău, din direcția str. Cuza Vodă spre str. Hristo-Botev și, ajungând în regiunea blocului nr. 5, la trecerea semnalizată pentru pietoni, intrând în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.50.1-5.50.2 „Trecere pentru pietoni”, nu a manifestat atenție sporită la circulație și nu a cedat trecerea pietonului, având posibilitate reală de a-l observa, prin ce a încălcat prevederile art. 3 RCR potrivit căruia „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, cerințele art. 4 RCR, potrivit cărora „Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, cerințele art. 11 lit. f) RCR potrivit căruia „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată”, cerințele art. 45 a1 RCR RM, potrivit căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. (2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și ca urmare a comis tamponarea pietonului Beliuenco Igor, „care traversa carosabilul de la dreapta spre stîngă, relativ deplasării unității de transport, nemijlocit pe trecerea de pietoni”, cauzându-i, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat.

Tot el, la 23 februarie 2012, aproximativ pe la orele 20:40, conducând automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î SD KI 888, deplasându-se pe bd. Dacia, mun. Chișinău, din direcția str. Cuza Vodă spre str. Hristo-Botev, la trecerea semnalizată pentru pietoni, intrând în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.50.1-5.50.2 „Trecere pentru pietoni” încălcând prevederile art. 3, 4, 11 lit. f) , 45 a1 RCR RM a comis tamponarea pietonului Beliuenco Igor, care în rezultatul leziunilor corporale primite a decedat la fața locului, provocând urmările indicate la art. 264 alin. 3) Cod penal și, avînd scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă, încălcînd cerințele art. 12 RCR, potrivit cărora „1) Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizîndu-i în conformitate cu punctul 3 7 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență -să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentînd permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul

deplasînd vehiculul pe acostament ori cît mai aproape de bordura trotuarului, atunci cînd în urma accidentului nu sunt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cît posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămînă pe loc pînă la sosirea lucrătorilor de poliție; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente, preparate în baza acestora pînă nu va fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice" a părăsit locul accidentului rutier dat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, Balan Veaceslav prin care a solicitat casarea acesteia în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare și aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, a fost respins ca tardiv apelul declarat de acuzatorul de stat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că apelul procurorului este tardiv din motiv că, Procuratura a fost înștiințată despre redactarea sentinței la 24 septembrie 2012 și repetat la 16 octombrie 2012, iar apelul a fost depus la 05 noiembrie 2012, prin ce a fost omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, prevăzut la art. 402 Cod de procedură penal, totodată considerînd neîntemeiat argumentul procurorului, precum că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul Pavel Guțan, care invocă ca temei de declarare a recursului - pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a respins apelul ca depus peste termen, neluînd în considerație că Procuratura mun. Chișinău nu a primit înștiințare despre redactarea integrală a sentinței din 24 septembrie 2012. Ulterior, procurorul Veaceslav Balan, conducîndu-se de prevederile art. 399 alin.(2) Cod de procedură penală, a solicitat de a fi informat despre redactarea integrală a procesului verbal și sentinței și înmînarea acesteia. Abia la data de 22 octombrie 2012, a parvenit sentința, iar la 05 noiembrie 2012, în termen de 14 zile de la data primirii sentinței integrale, a declarat apel, respectînd dispoziția art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul, dacă acesta a fost depus peste termen.

Recurentul critică soluția instanței de apel, prin prisma judecării apelului declarat, care a fost depus în termenul prevăzut de lege, însă de instanța de apel a fost respins ca fiind declarat tardiv.

Potrivit art. 402 alin. (1), (2) Cod de procedură penală în vigoare la data pronunțării sentinței, termenul de apel era de 15 zile de la data pronunțării sentinței

integrale sau, în cazul înaintării cererii în condițiile art. 399 alin. (2), de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Din actele cauzei rezultă că sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost redactată integral la 24 septembrie 2012.

Prevederile art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală, în vigoare în perioada de referință, stabilea termenul de 15 zile pentru depunerea apelului în cazul redactării sentinței, care urmează a fi calculat din ziua comunicării în scris a părților despre redactarea sentinței. Conform materialelor dosarului, Procuratura mun. Chișinău, a fost informată despre aceasta la 24 septembrie 2012, prin scrisoarea nr. S-9 (f.d. 146).

În acest sens, este relevantă hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Ghirea împotriva Moldovei din 26 iunie 2012.

Astfel, motivul recursului la acest capitol, precum că termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat din 22 octombrie 2012, când a parvenit în adresa Procuraturii mun. Chișinău sentința redactată integral, mențione indicată în cererea de apel, nu poate fi reținut ca temei de casare a deciziei.

Prin urmare, instanța de apel corect a conchis că apelul a fost declarat după expirarea termenului prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală și l-a respins ca depus peste termen.

Art. 420 Cod de procedură penală, stipulează că recursul este o cale ordinară de atac care poate fi folosită împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului cauzei de către instanțele inferioare.

Potrivit alin. (4) al aceluiași articol – nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora părțile nu au folosit calea apelului.

În asemenea condiții, instanța de recurs consideră că respingerea apelului procurorului ca depus peste termen echivalează cu ne folosirea căii de atac – apelul și atrage respingerea recursului.

Astfel, Colegiul penal consideră că și recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că nu a fost utilizată calea ordinară de atac.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 în cauza penală în privința lui **Cozma Ion Mihail**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iulie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev

